

que, entre altres objectes, tots de transcendència social, declara proporcionar educació artística y literaria a les classes populars, valentse de lectures, concerts, exposicions y altres semblants medis, convidar a les famílies obreres a espectacles recreatius y crear tallers nacionals pera remey de la mendicitat y panperisme. Molts alumnes adherents a la «Unió», fills de famílies distingides y acomodades, pera estudiar la qüestió social d'aprop, que es com deuen estudiarse les coses, han arribat a dedicarse a feynes manuals, treballant en les fàbriques y tallers, fent les labors dels obrers, vivint la seva vida, vestint les seves bruses... Bruses, companys nostres de Compostela, bruses! Ah! lluny esteu vosaltres de tot això ab les vostres ridicules vestimentes de Carnestoltes!

Y pensar que vosaltres, com ella, sou joves! Y pensar que en vostres intel·ligències, com en les seves, hi deu glatir inquieta la frisansa per les llums noves! Y pensar que també vostre cor deu bategar generosament pels ideals de fraternitat com per totes les coses lliures y hermoses? Y pensar que Deu ha deixat en vostres mans un gran tresor de vida, de bondat y d'energia per emprar-lo en la acció! Y pensar que molts de vosaltres, els fills del camp, hauréu après del contacte continuat y enfortidor de la Natura la gran llissó de la infinita varietat, l'ensenyament suprém de que la llibertat es la mare de la harmonia! Y pensar que oblidéu totes aquestes llissons, que vos divorciéu del esperit del sigle, que tanquéu els ulls a les llums noves, que feu callar els batechs del vostre cor pels moderns ideals y empleéu vostra joventut, vostra forsa, vostra bondat, vostra energia, en captar del Govern de Sa

Magestat la imposició d'un uniforme!
¡Quina tristesa, companys, quina tristesa!

Ja veyéu, donchs, amichs nostres, que no podem adherirnos a vostra petició; ans al contrari, si la creguessim en camí de prosperar, cosa que 'ns sembla impossible, 'ns hi hauríam d'oposar ab totes les forses. Som catalans, minyons; som d'una rassa rebelde; som d'una rassa que ni a n aquelles trabes més indispensables' pera la vida moderna, sab subjectarse sense rondinari.

No vos ofengui 'l llenguatge nostre. Es fill de la sinceritat y 'l guia la millor intenció. Sentím no podervos complaure en aquesta ocasió en que heu apelat al nostre companyerisme. Esperém ab ànsia una altra en que poguéu juntar nostre esforç al vostre, en una més viril iniciativa ó pledejar plegats per una causa més alta.

En tant, rebéu nn estret abràs de germanor. (*Segueixen les firmes.*)»

(De *La Renaixensa.*)

CUMPLIMEN D'UNA PROMETENSA FILIAL.

Sentada en el jardí y voltada solzament de les flors; ¡si n' hi vingueren de recorts a la Mercé!..... recorts felissos de sa infantesa y recorts més tardans, tristos y penosos; aquells ditxosós temps en que, dels genolls de son pare passava a la falda de sa mare, rebent sempre caricies d'una dolsor may més disfrutada, ja que may més los llavis paterns ni materns s' havían acostat a son front.

Y ¡que bé recordava 'ls terribles